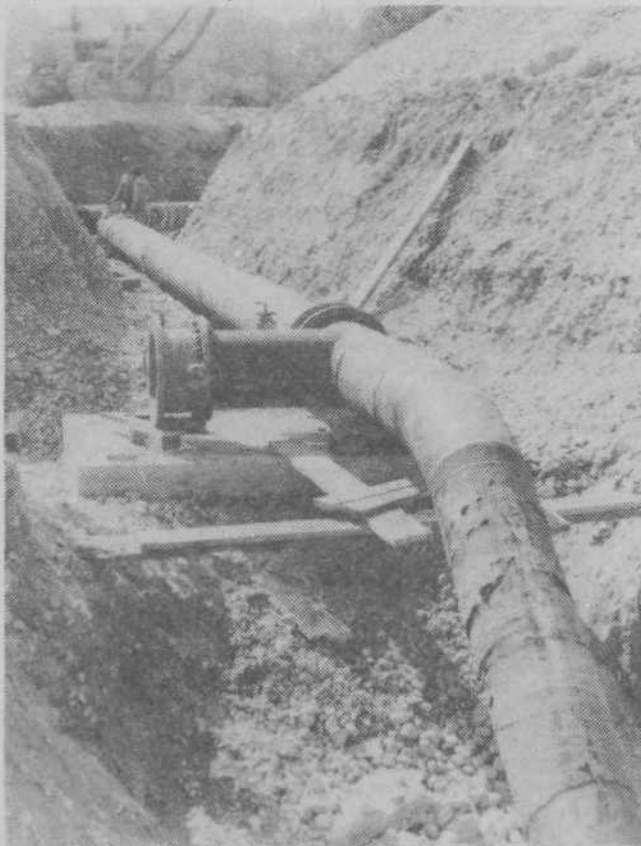

NOVA VODARNA JARŠKI BROD

Vodnjaki na pravem mestu

Dragoceno tekočino pošiljajo tudi v Ljubljano / Čistilnih naprav doslej še ni bilo treba vključiti

Polaganje vodovoda od Jarškega broda do Titove ceste v Stožicah.

Od lanskega leta pijejo prebivalci Črnuč vodo iz nove vodarne Jarški brod. Ko bo zgrajen magistralni vodovod od Jarškega broda do Titove ceste, pa bo ta nova vodarna pomagala polniti tudi ljubljansko vodovodno mrežo.

Na ljubljanskem Mestnem vodovodu pravijo, da so zvrtili vodnjake na pravem mestu, saj je na Jarškem brodu celo precej več vode, kot so računali.

Pričakovali so, da bodo z dvema črpalkama načrpali 120 do 130 litrov vode na sekundo, zdaj pa vidijo, da bi je lahko dobili tudi 200 litrov na sekundo. Da je podtalnica na Jarškem brodu res bogata, so se lahko prepričali letos poleti, ko je zaradi suše njena gladina v vseh drugih vodnjakih nevarno upadala, na Jarškem brodu pa je ostala nespremenjena.

Zato na Mestnem vodovodu ocenjujejo, da bodo lahko na Jarškem brodu zvrtili dodatne vodnjake vsaj še za 100 litrov

vode na sekundo. Ker na področju Črnuč potrebujejo okrog 50 litrov vode na sekundo, bo vodarna Jarški brod pomembna tudi za vso Ljubljano. Presežek vode iz teh vodnjakov bodo po novem, 3.300 metrov dolgem magistralnem vodovodu pošiljali v ljubljansko mestno mrežo, kjer se poraba vsako leto poveča za 50 litrov na sekundo.

Tomaž Remec z investicijskega oddelka pri Mestnem vodovodu pravi, da bo Jarški brod vsaj pet let zadoščal za povečane potrebe ožjega dela Ljubljane. To pa je zelo pomembno, saj dosedanj viri: vodarne Kleče, Sentvid, Hrastje in Iški vršaj nimajo možnosti za gradnjo novih vodnjakov.

Kot zanimivost je Tomaž Remec povedal, da je vodarna Jarški brod edina ljubljanska vodarna, ki ima uporabno dovoljenje. Vedeti pa je treba, da so pri uporabnih dovoljenjih za vodarne same naprave še najmanjši problem. Kočljivo je

zavarovanje območja podtalnice. Pri Jarškem brodu kot novi vodarni se je Mestnemu vodovodu uspelo dogovoriti z vsemi pristojnimi upravljalci cest, industrije itd. – za potrebno zavarovanje.

V tej vodarni so prvič v Ljubljani vgradili naprave za ozonsko čiščenje vode namesto doslej običajnih klorinatorjev. Toda voda na Jarškem brodu je zelo čista, tako da čistilnih naprav doslej sploh ni bilo treba vključiti. Pač pa si prihajajo ogledovat te naprave tehnični strokovnjaki drugih vodovodov iz Slovenije. Lepo bi bilo, če bi čistilne naprave tudi v bodoče ostale le za ogled.

Ozonatorje je dobavila delovna organizacija Jeklo z Ruš. Montažna dela je izvedel IMP-jev tozid Ogrevanje-vodovod, ki tudi polaga šeststomilimetrski jekleni vodovod do Titove ceste, medtem ko gradbena dela izvaja tozid Komunalna operativa.

L.J.

Magistralni vodovod Jarški brod-Titova cesta prečka Savo po novem mostu. Obešanje cevi na mostno konstrukcijo je bil najtežji del pri gradnji tega vodovoda.

NAŠA ANKETA

Tomaž Umek

Lovrenc Krapež

Bojan Romih

Robert Ferko

Fehim Zulović

Med bodočimi oficirji

Včeraj so pripadniki Splošne srednje vojaške šole »Franc Rozman-Stane« slavlili dan šole. Spominjali so se 7. novembra, ko je leta 1944 tragično izgubil življenje slavn komandant slovenskih partizanov – Stane.

V tej vzgojnoizobraževalni ustanovi se šolajo mladeniči iz vseh krajev Slovenije. Nekateri med njimi smo vprašali, zakaj so se opredelili za vojaški poklic, v katero akademijo bodo šli in s čem se ukvarjajo v prostem času?

● **TOMAŽ UMEK**, učenec 1. letnika, iz Kopra:

»Za vojaški poklic sam se opredelil, ker me veseli. Na mojo odločitev je vplivala tudi televizijska oddaja o usmerjanju v vojaški poklic, k temu pa je pripomogel tudi prospekt z oddelka za ljudsko obrambo v naši občini in pogovor z vojniki in starešinami. Želim nadaljevati šolanje na Tehnični vojaški akademiji v Zagrebu. Odlično sem startal, dobro sem se vživel v novi kolektiv, imam dosti prijateljev in internatu. V prostem času plavam ali igravam šah.«

● **LOVRENC KRAPEŽ**, učenec 3. letnika, iz Otlice nad Ajdovščino:

»Enkrat sem v 8. razredu osnovne šole prišel na obisk in ogled Splošne srednje vojaške šole za Bežigradom. Seveda sem se takoj odločil, k temu pa so pripomogli tudi tovarišice in tovariši z oddelka za ljudsko obrambo v Ajdovščini. Zanima me predvsem vojaška tehnika. Želim na letalsko-tehnično vojaško akademijo v Rajlovcu, ker me posebej zanimajo letala, rakete... V izvenšolskih dejavnostih sem v pevskem zboru, literarnem in krožku OZN, igran pa tudi rokomet.«

● **BOJAN ROMIH**, učenec 2. letnika, iz Drevskega rebra, Šmarje pri Jelšah:

»Redno sem gledal razne oddaje na televiziji o vojaškem življenju in delu. Tako sem vzljubil ta poklic, tovarišice za poklicno usmerjanje pa so mi pokazale pravo pot. O sedanjosti pa sem največ zvedel od učenca 4. letnika Igorja Perca, sicer mojega sovaščana. Tudi jaz želim v letalsko-tehnično akademijo v Rajlovcu. V prostem času sodelujem v pevskem zboru in v karate krožku.«

● **ROBERT FERKO**, učenec 4. letnika, s Črnuča:

»Veseli delati z ljudmi, z vojaško tehni-

ko in vsestranstvo dela in življenja v JLA, hitri razvoj, vedno nekaj novega... vse to me je navdušilo za vojaški poklic. V začetku sem želel iti na kakšno vojaško tehnično akademijo. Sedaj pred maturo pa razmišljam drugače: grem v akademijo kopenske vojske – smer pehota, v kateri bom imel možnosti uveljaviti svoje ambicije. Če bi se še enkrat rodil, bi spet izbral poklic oficirja JLA. Sem odličen učenec, veliko časa porabim za učenje in ostalo delo, prosti čas pa posvečam nogometu, balonju, petju in branju leposlovnih knjig.«

● **FEHIM ZULOVIC**, razvodnik, dipl. ing. kemije, iz Gacka, BiH:

»Sem pomočnik starešine (vzgojitelja) 3. letnika, sicer na služenju vojaškega roka v tej šoli, obenem pa instruiram slabše učence v kemiji. Na tej šoli sem spoznal veliko dobrih prijateljev, tovarišev in tovarišic. Spoznal sem tudi Slovenijo, ki je zelo lepa. Življenje in delo vojaka na tej šoli je drugačno od tistega v vojašnicah, tuda ni lahko. Vedno se bom spominjal Slovenije in Slovencev, ki so me sprejeli, lepo, bratsko.«

IVAN ŠUČUR-IKI

Zlato Kreč YU 3 DM in Boro Vidmar YU 3 HRO med tekmovanjem v prostorih sekcije na Stadionu.

Foto: A. D.

Radioklub Triglav prvi v Evropi

V 48 urah so vzpostavili 7.000 zvez / Ljudje so zdržali, oddajnika ne

Vsako leto je zadnji vikend v oktobru največje svetovno tekmovanje radioamaterjev – CQ World Wide Contest, ki se ga udeležijo okoli deset tisoč tekmovalcev. Med njimi je že nekaj let v ospredju tudi naš Radio klub TRIGLAV-YU 3 APR, ki ima sedež na Vojkovi ulici, svojo najpomembnejšo sprejemno oddajno sekcijo pa na Stadionu, kjer so si radioamaterji med osvetlitvenimi stolpi spletli »pajčevino« anten za kratkovalovno območje.

Člani RK »Triglav« so lani osvojili s te lokacije tudi enega od svetovnih rekordov, imajo pa še štiri evropske rekorde od skupno štirinajstih, kolikor je skupno število tekmovnih kategorij. Vse to jih je vzpodbudilo, da so tudi letos napeli moči in znova poizkusili srečo v največjem in najtežjem tekmovanju, ki traja nepretrgoma 48 ur. Sodelovali so v kategoriji »visi radioamaterski obsegi (frekvence) – več operatorjev«.

Na tekmovanju je sodelovalo okoli petnajst članov, saj so se me-

Sodelovali so: Tine in Maca Brajnik, Iztok Saje, Niko Šafarič, Zlatko Kreč, Marjan Miletič, Leo Djokov, Franc Grošelj, Boro Vidmar, Dario Marković, Peter Pakiz, Borut Voga, Bogo Možina, Amir Jaganjac, Olga Knežević, Leonida Purkart, Andrej Dvoršak

njavili za mikrofoni šestih oddajnikov, ki so delovali polna dva dni. Zdržali so, kar pa ne velja za oddajnike, saj sta se med tekmovanjem dva pokvarila. To ni povzročilo posebnih težav, kajti na tako možnost vedno računajo in so oddajnika preprosto zamenjali z rezervnimi.

Pogoji razprširanja radijskih valov so bili po vsem svetu razen na Karibih in v Južni Ameriki zelo slabi in temu primerno je bilo tudi število vzpostavljenih zvez. »Vzpostavili smo jih le okoli 7.000, vendar se tolažimo, da so tudi drugi tovariši v svetu imeli iste težave,« je povedal Iztok Saje YU 3 FK.

Klub vsemu pa sedem tisoč zvez ni tako malo. Zelo aktiven radioamater za kaj takega potrebuje več let!

Omeniti moramo še to, da je bilo letošnje leto proglašeno za mednarodno leto komunikacij in da je za to priložnost bil radioklub Triglav, kot edini klub v Sloveniji, dodeljen poseben pozivni znak 4 O 3. WCY pri čemer zadnje tri črke pomenijo World Communication Year oziroma Mednarodno leto komunikacij.

Cepprav bodo podatki o tekmovanju računališko obdelani v ZDA in uradni rezultati razglašeni šele brez dobrega pol leta, pa je neuradno že znano, da so novi evropski prvaki postali operatorji RK TRIGLAV – YU 3 APR, ki so se istočasno uvrstili tudi med prvih šest na svetu v svoji kategoriji. To pa je uspeh, ki zasluži vsa priznanja.

A. TIHEC

Lesnina na Kitajskem

Zgradili bodo tovarno stolov s kapaciteto 150.000 komadov letno / Investicija velja 1,75 milijona dolarjev

LESNINA, ki zaposluje več kot 2600 delavcev je lani ustvarila 1,7 milijarde dinarjev dohodka. Prisotna je na vseh celinah sveta, zdaj pa uspešno sodeluje tudi s Kitajsko.

Do prvega sodelovanja med Lesnino in ministrom lahke industrije LR Kitajske oziroma province Ji Lin je prišlo že pred tremi leti po medsebojni izmenjavi delegacij. Pozneje so Lesnino obiskali še dve delegaciji omenjenega ministrstva z namenom, da skupno pripravijo projekt za izgradnjo tovarne stolov v provinci Ji Lin.

Delegacija Lesnine se je dogovorila s partnerjem na Kitajskem o dobavi, montaži in poskusni proizvodnji tovarne stolov ter podpisala pogodbo o tem.

V skladu z podpisano pogodbo bo Lesnina partnerju na Kitajskem dostavila vso strojno opremo, tehnološke načrte, opravljala bo nadzor nad montažo in poskusno proizvodnjo v tovarni stolov s kapaciteto 150.000 komadov letno v eni izmeni. Vrednost pogodbenih del znaša 1,75 milijonov ameriških dolarjev, tovarna pa bo dokončana v dveh letih in pol. Poleg pogodbe so podpisali tudi protokol o dobavi tehnologije za tovarno ploškovnega pohištva.

I. ŠUČUR